

Co-funded by
the European Union

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ SEEDs

SEED'S Σχεδιασμός περιοχών
αλληλέγγυας οικονομίας για
κοινωνική, οικονομική και
περιβαλλοντική βιωσιμότητα

PLANNING

SEEDS

Ενότητα: Σχεδιασμός
σπόρων I

Center for
Not-for-profit
Law

diesis
network

A.D. 1308
unipg

PLANNING
SEEDS

Πίνακας περιεχομένων

1. Κοινωνικές ανάγκες
2. Η διαδικασία αξιολόγησης των αναγκών
3. Εφαρμογή διαδικασίας εκτίμησης κοινωνικών αναγκών
4. Ομάδες-στόχοι και ευάλωτοι πληθυσμοί
5. Ενδιαφερόμενα μέρη
6. Συμμετοχή των μελών της κοινότητας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων

Co-funded by
the European Union

Εισαγωγή

Αποκτηθείσες δεξιότητες και ικανότητες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο:

- ✓ αξιολόγηση των τοπικών αναγκών
- ✓ προσδιορισμός των ομάδων-στόχων και του ευάλωτου πληθυσμού
- ✓ προσδιορισμός των βασικών ενδιαφερομένων μερών
- ✓ να αξιολογήσει τις πιθανές θετικές κοινωνικές επιπτώσεις των περιφερειών
- ✓ να δημιουργήσει μια συνεργατική δομή διακυβέρνησης
- ✓ να συμμετέχουν τα μέλη της κοινότητας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και να προωθούνται οι συνεργασίες με την τοπική κυβέρνηση, τις ΜΚΟ και τις επιχειρήσεις

Κοινοτικές ανάγκες

Ο προσδιορισμός των δυσκολιών και των αναγκών μιας κοινότητας είναι μια διαδικασία που περιλαμβάνει ένα σύνολο εργαλείων και μια μεθοδολογία που εφαρμόζεται για την επίτευξη αυτού του στόχου.

Η Ανάγκη αντιπροσωπεύει το χάσμα μεταξύ της τρέχουσας κατάστασης "αυτό που είναι" και της ιδανικής κατάστασης "αυτό που θα έπρεπε να είναι".

Η ανάγκη είναι σχετική και εξαρτάται από μια σειρά πτυχών, όπως οι προσδοκίες του ατόμου, η μόρφωσή του, η κοινωνική του θέση κ.λπ.

Οι κοινοτικές ανάγκες αντιπροσωπεύουν τα κενά μεταξύ του τι υπάρχει σήμερα και του τι θα έπρεπε να υπάρχει σε μια κοινότητα σε διάφορους τομείς παροχής ποιότητας ζωής, όπως: εκπαίδευση, υγειονομική περίθαλψη, στέγαση, κοινωνική προστασία, δημόσιες υπηρεσίες, περιβάλλον διαβίωσης, οικονομία, απασχόληση κ.λπ.

Αυτές οι κοινοτικές ανάγκες βασίζονται στις προσωπικές και υποκειμενικές απαιτήσεις των ανθρώπων όσον αφορά την τρέχουσα κατάσταση. Οι υποκειμενικές εκτιμήσεις των ανθρώπων επηρεάζονται από θεσμικούς παράγοντες που σχετίζονται με την ικανότητα της κοινότητας να παρέχει υπηρεσίες (εξειδικευμένο και επαρκές ανθρώπινο δυναμικό, εδαφική κάλυψη, διαθέσιμες υποδομές όπως απαιτείται, είδη υπηρεσιών που έχουν αναπτυχθεί, διατιθέμενοι οικονομικοί πόροι κ.λπ.

Λαμβάνοντας υπόψη όλους αυτούς τους ορισμούς των κοινοτικών αναγκών, μπορούν να προσδιοριστούν τέσσερις τύποι κοινοτικών αναγκών: αντιλαμβανόμενες ανάγκες, εκφρασμένες ανάγκες, απόλυτες ανάγκες και σχετικές ανάγκες.

Οι αντιλαμβανόμενες ανάγκες είναι υποκειμενικές ως προς τη φύση τους, καθώς εξετάζουν τα συναισθήματα και τις ανησυχίες των μελών της κοινότητας. Βασίζονται σε αυτό που τα άτομα αισθάνονται ως ανάγκες τους και μπορεί να αλλάξουν λόγω διαφόρων παραγόντων σε ατομικό ή κοινοτικό επίπεδο. Αυτές οι αντιλήψεις είναι εξαιρετικά σημαντικές για τον καθορισμό των αναγκών της κοινότητας. Ταυτόχρονα, είναι σημαντικό να μην αγνοούνται οι αντιληπτές ανάγκες ως απλές απόψεις και να αποφεύγεται η ανάλυσή τους.

Οι εκφρασμένες ανάγκες αντιπροσωπεύουν αυτό που τα άτομα έχουν ήδη εκφράσει ως ανάγκη. Αυτές μπορεί να είναι τα παράπονα που κάνουν οι άνθρωποι στην τοπική αυτοδιοίκηση (π.χ. για καθυστερήσεις στις δημόσιες συγκοινωνίες, για κακές υποδομές) ή άλλες ανάγκες που εκφράζονται με διαφορετικούς τρόπους από τα άτομα.

Οι **απόλυτες ανάγκες** είναι καθολικές, συμπεριλαμβανομένων των αναγκών επιβίωσης (π.χ. τροφή, νερό, ασφάλεια και ένδυση), οι οποίες θα πρέπει να θεωρούνται ύψιστης προτεραιότητας.

Οι **σχετικές ανάγκες** βασίζονται στην ισότητα και εξαρτώνται από την τρέχουσα κατάσταση και τους κανόνες.

Όλοι αυτοί οι τύποι κοινοτικών αναγκών είναι σημαντικοί σε μια διαδικασία εκτίμησης αναγκών, διότι αντικατοπτρίζουν διάφορες πτυχές που οι άνθρωποι θεωρούν σημαντικές για μια καλή ποιότητα ζωής σε επίπεδο κοινότητας. Οι αντιλαμβανόμενες ανάγκες είναι οι πιο δύσκολο να προσδιοριστούν, ακολουθούμενες από τις σχετικές. Οι εκφρασμένες ανάγκες μπορούν να παρατηρηθούν πιο εύκολα.

Η διαδικασία αξιολόγησης των αναγκών

Η αξιολόγηση αναγκών είναι μια συστηματική διαδικασία που χρησιμοποιείται για τον εντοπισμό και την αξιολόγηση των αναγκών μιας συγκεκριμένης ομάδας ή κοινότητας, προκειμένου να προσδιοριστούν τα κενά μεταξύ των υφιστάμενων συνθηκών και των επιθυμητών αποτελεσμάτων. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει τη συλλογή και ανάλυση δεδομένων για την ενημέρωση της λήψης αποφάσεων και την ιεράρχηση των δράσεων για την αντιμετώπιση των εντοπισμένων αναγκών. (Witkin, B. R., & Altschuld, J. W. (1995). *Σχεδιασμός και διεξαγωγή αξιολογήσεων αναγκών: A Practical Guide*. Sage Publications)

Οι εκτιμήσεις αναγκών είναι συνήθως προσανατολισμένες σε:

Επίλυση ενός προβλήματος,

Αποφυγή ενός παλαιού ή τρέχοντος προβλήματος,

Δημιουργία ή εκμετάλλευση μιας μελλοντικής ευκαιρίας,

Παροχή μάθησης, ανάπτυξης ή εξέλιξης. (Sleezer 2014)

Ο αποτελεσματικός σχεδιασμός και η δράση απαιτούν ακριβείς και ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τις ανάγκες της κοινότητας. Μια εκτίμηση αναγκών διαμορφώνει τα προβλήματα ή τις ευκαιρίες και οικοδομεί σχέσεις με τα άτομα και τις ομάδες που ενδιαφέρονται για το θέμα. Παρέχει τη βάση για το σχεδιασμό και τη δράση για τη βελτίωση της μάθησης, της κατάρτισης, της ανάπτυξης και της απόδοσης.

Η διαδικασία εκτίμησης των αναγκών είναι σημαντική για διάφορους λόγους

Co-funded by
the European Union

1. Ενημερωμένη λήψη αποφάσεων

- Επιλογές με βάση τα δεδομένα: Παρέχει εμπειρικά δεδομένα για την καθοδήγηση των αποφάσεων, διασφαλίζοντας ότι βασίζονται σε πραγματικές ανάγκες και όχι σε υποθέσεις.
- Ιεράρχηση προτεραιοτήτων: Βοηθά στην ιεράρχηση των πόρων και των δράσεων με βάση τη σοβαρότητα και τον επείγοντα χαρακτήρα των αναγκών που έχουν εντοπιστεί.

2. Αποτελεσματική κατανομή πόρων

- Στοχευμένες παρεμβάσεις: Εξασφαλίζει τη διοχέτευση των πόρων σε περιοχές με τις μεγαλύτερες ανάγκες, μεγιστοποιώντας τον αντίκτυπο και την αποτελεσματικότητα.
- Κόστος-αποτελεσματικότητα: Μειώνει τη σπατάλη με την αποφυγή περιττών ή περιττών υπηρεσιών και προγραμμάτων.

3. Βελτιωμένα αποτελέσματα

- Σχετικές υπηρεσίες: Προσαρμόζει τις υπηρεσίες και τα προγράμματα στις συγκεκριμένες ανάγκες του πληθυσμού, οδηγώντας σε καλύτερα αποτελέσματα και ικανοποίηση.
- Επίτευξη στόχων: Αυξάνει την πιθανότητα επίτευξης των οργανωτικών ή κοινοτικών στόχων με την αντιμετώπιση των πιο πιεστικών ζητημάτων.

4. Δέσμευση των ενδιαφερομένων μερών

- Διαδικασία χωρίς αποκλεισμούς: Εμπλέκει τα ενδιαφερόμενα μέρη στον εντοπισμό και την αντιμετώπιση των αναγκών, ενισχύοντας το αίσθημα ευθύνης και συνεργασίας.
- Διαφάνεια: Ενισχύει την εμπιστοσύνη και τη διαφάνεια δείχνοντας στους ενδιαφερόμενους ότι οι αποφάσεις βασίζονται σε συστηματική ανάλυση.

5. Λογοδοσία και αιτιολόγηση

- Απόδειξη της ανάγκης: Παρέχει τεκμηριωμένες αποδείξεις των αναγκών, οι οποίες είναι κρίσιμες για την αιτιολόγηση των αιτήσεων χρηματοδότησης και των πρωτοβουλιών του προγράμματος.
- Μέτρηση επιδόσεων: Καθιερώνει μια γραμμή βάσης για τη μέτρηση της αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεων και των προγραμμάτων με την πάροδο του χρόνου.

Πρακτικά παραδείγματα για τη σημασία της αξιολόγησης των αναγκών:

Τομέας υγειονομικής περίθαλψης:

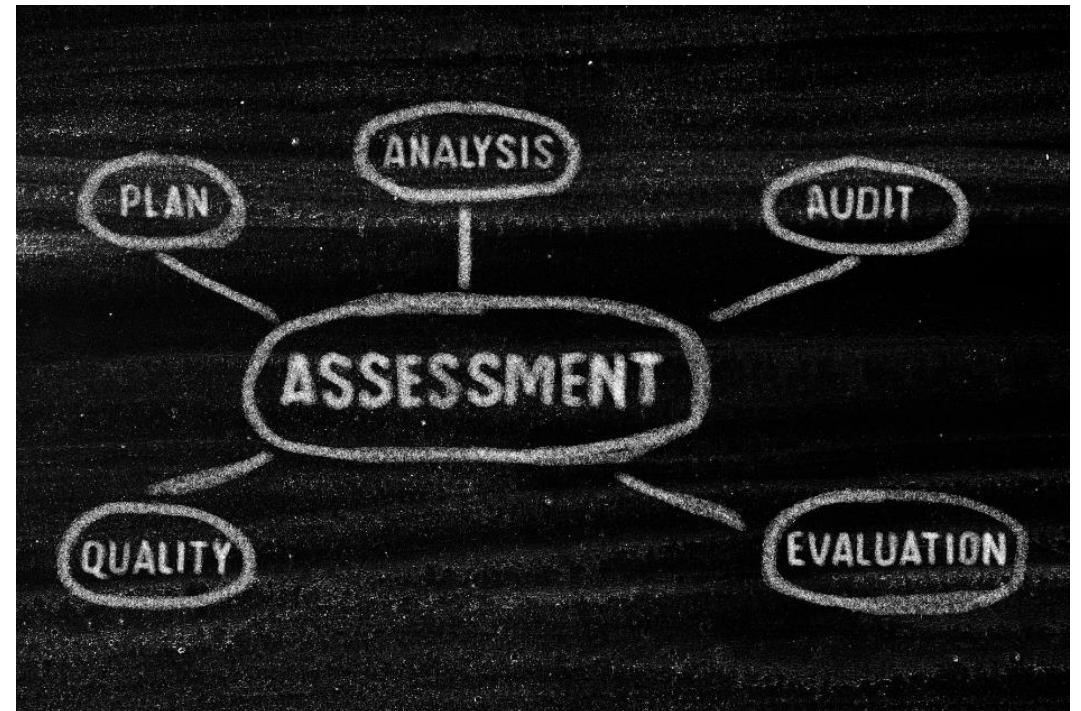
Σενάριο: Ένα νοσοκομείο διεξάγει αξιολόγηση αναγκών και διαπιστώνει υψηλή συχνότητα διαβήτη στην κοινότητα.

Αποτελέσματα: Το νοσοκομείο εγκαινιάζει ένα πρόγραμμα πρόληψης και διαχείρισης του διαβήτη, το οποίο οδηγεί σε μείωση των επιπλοκών που σχετίζονται με τον διαβήτη και των εισαγωγών στο νοσοκομείο.

Κοινοτική ανάπτυξη:

Σενάριο: Μια τοπική κυβέρνηση διεξάγει αξιολόγηση αναγκών και εντοπίζει έλλειψη εγκαταστάσεων αναψυχής σε μια γειτονιά.

Αποτελέσματα: Η κυβέρνηση κατασκευάζει ένα νέο κοινοτικό κέντρο με αθλητικές εγκαταστάσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα, ενισχύοντας την ευημερία και τη συμμετοχή της κοινότητας.

Εφαρμογή διαδικασίας εκτίμησης κοινοτικών αναγκών

1. Καθορισμός του πεδίου εφαρμογής της διαδικασίας εκτίμησης αναγκών

Διατυπώστε με σαφήνεια τους λόγους για τη διενέργεια της αξιολόγησης αναγκών (π.χ. εντοπισμός κενών υπηρεσιών, ενημέρωση για αποφάσεις πολιτικής).

Για να καθορίσετε το πεδίο εφαρμογής, προσπαθήστε να απαντήσετε στις ακόλουθες ερωτήσεις:

- Ποιος είναι ο σκοπός;
- Ποιος θα χρησιμοποιήσει τα αποτελέσματα;
- Ποιοι είναι οι πόροι σας;
- Πώς θα εμπλέξετε την κοινότητα;
- Ποιοι θα είναι οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων;

2. Καθορισμός των κριτηρίων αξιολόγησης

Καθορισμός κριτηρίων αξιολόγησης - τα κριτήρια αυτά θα βοηθήσουν στην αξιολόγηση και κατάταξη των αναγκών προτεραιότητας και θα πρέπει να αναπτυχθούν λαμβάνοντας υπόψη το τοπικό πλαίσιο. Τα κριτήρια αυτά είναι παράγοντες που θα χρησιμοποιηθούν για να αποφασιστεί ποιες ανάγκες έχουν την υψηλότερη προτεραιότητα και ποιες ανάγκες μπορούν ή πρέπει να αντιμετωπιστούν. Παραδείγματα κριτηρίων αξιολόγησης: αποτελεσματικότητα, ισότητα, εμπειρογνωμοσύνη του προσωπικού κ.λπ.

Ακολουθούν παραδείγματα δειγμάτων κριτηρίων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση των αναγκών σε διάφορα πλαίσια:

Κριτήρια	Ορισμός	Παράδειγμα δεικτών
Σοβαρότητα	Ο βαθμός επείγοντος ή σημαντικότητας της ανάγκης.	Αριθμός ατόμων που επηρεάζονται. Επιπτώσεις στην υγεία, την ασφάλεια ή την ευημερία. Κίνδυνος επιδείνωσης του προβλήματος εάν δεν αντιμετωπιστεί.
Επικράτηση	Ο βαθμός στον οποίο η ανάγκη είναι κοινή στην κοινότητα ή στον πληθυσμό-στόχο.	Ποσοστό του πληθυσμού που αντιμετωπίζει το πρόβλημα. Συχνότητα εμφάνισης. Γεωγραφική κατανομή.
Επιπτώσεις	Τα πιθανά θετικά αποτελέσματα εάν αντιμετωπιστεί η ανάγκη.	Βελτίωση της ποιότητας ζωής. Μείωση των σχετικών προβλημάτων ή ζητημάτων. Ενίσχυση των κοινοτικών πόρων ή ικανοτήτων.
Σκοπιμότητα	Η πρακτική εφαρμογή της λύσης στην ανάγκη, δεδομένων των διαθέσιμων πόρων και περιορισμών.	Διαθεσιμότητα πόρων (χρηματοδότηση, προσωπικό, υλικά). Πολιτική και κοινοτική υποστήριξη. Τεχνολογικές και υλικοτεχνικές δυνατότητες
Αποδοτικότητα κόστους-αποτελεσματικότητας	Τα αναμενόμενα οφέλη σε σχέση με το κόστος αντιμετώπισης της ανάγκης.	Εκτιμώμενο κόστος των παρεμβάσεων. Αναμενόμενη εξοικονόμηση χρημάτων ή οικονομικά οφέλη. Απόδοση της επένδυσης (ROI).
Μετοχικό κεφάλαιο	Ο βαθμός στον οποίο η αντιμετώπιση της ανάγκης θα προωθήσει τη δικαιοσύνη και θα μειώσει τις ανισότητες.	Επιπτώσεις σε περιθωριοποιημένους ή ευάλωτους πληθυσμούς. Μείωση της ανισότητας. Βελτίωση της πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες.
Κοινοτική στήριξη	Το επίπεδο υποστήριξης και συμμετοχής των μελών της κοινότητας και των ενδιαφερομένων μερών	Κοινή γνώμη και ανατροφοδότηση. Ενισχύσεις των ενδιαφερομένων μερών. Ποσοστά συμμετοχής σε συναφείς δραστηριότητες ή πρωτοβουλίες
Βιωσιμότητα	Η δυνατότητα μακροχρόνιας διατήρησης και ο αντίκτυπος της παρέμβασης.	Μακροπρόθεσμα οφέλη και αποτελέσματα. Ικανότητα συνεχούς υποστήριξης και χρηματοδότησης. Δυνατότητα αυτάρκειας και επεκτασιμότητας.

Co-funded by
the European Union

Πρακτικά παραδείγματα εφαρμογής των κριτηρίων:

Αξιολόγηση εκπαιδευτικών αναγκών:

Επικράτηση: Χαμηλά ποσοστά αλφαριθμητισμού μεταξύ των μαθητών του δημοτικού.

Κόστος-αποτελεσματικότητα: από τη βελτίωση των μελλοντικών ευκαιριών απασχόλησης των φοιτητών.

Ίδια κεφάλαια: Έμφαση στη βελτίωση της εκπαίδευσης για τους μαθητές με χαμηλό εισόδημα.

Αξιολόγηση των αναγκών κοινοτικής ανάπτυξης:

Κοινοτική υποστήριξη: Ισχυρή κοινοτική ζήτηση για εγκαταστάσεις αναψυχής.

Βιωσιμότητα: Δυνατότητα για συνεργασίες με τοπικές επιχειρήσεις και συνεχή διαχείριση από την κοινότητα.

Ευθυγράμμιση με τους στόχους: Υποστηρίζει το στρατηγικό σχέδιο της πόλης για την ενίσχυση της ευημερίας της κοινότητας.

3. Ανάπτυξη σχεδίου για τη συλλογή δεδομένων

a. Καθορισμός μεθόδων συλλογής δεδομένων:

Ποσοτικές μέθοδοι: Χρησιμοποιήστε έρευνες, ερωτηματολόγια και ανάλυση δευτερογενών δεδομένων για τη συλλογή αριθμητικών δεδομένων.

Ποιοτικές μέθοδοι: Διεξαγωγή συνεντεύξεων, ομάδων εστίασης και κοινοτικών φόρουμ για τη συλλογή ποιοτικών δεδομένων σε βάθος.

b. Ανάπτυξη εργαλείων συλλογής δεδομένων:

Έρευνες και ερωτηματολόγια: Σχεδιασμός ερευνών και ερωτηματολογίων προσαρμοσμένων στο πλαίσιο της κοινότητας και στους στόχους της αξιολόγησης.

Οδηγοί συνεντεύξεων και ομάδων εστίασης: Δημιουργήστε δομημένους οδηγούς για συνεντεύξεις και ομάδες εστίασης για να διασφαλίσετε τη συνέπεια και την πληρότητα.

c. Συλλογή δεδομένων:

Έρευνες: Διανέμετε έρευνες μέσω διαφόρων καναλιών, όπως διαδικτυακές πλατφόρμες, ταχυδρομείο και διανομή αυτοπροσώπως.

Συνεντεύξεις και ομάδες εστίασης: Διεξαγωγή συνεντεύξεων και ομάδων εστίασης με διαφορετικά μέλη της κοινότητας για να καταγραφεί ένα ευρύ φάσμα απόψεων.

Δευτερογενή δεδομένα: Συγκέντρωση και ανάλυση υφιστάμενων δεδομένων από πηγές όπως εκθέσεις απογραφής, αρχεία υγείας και προηγούμενες μελέτες.

4. Συλλογή, ανάλυση και παρουσίαση δεδομένων

a. Ανάλυση ποσοτικών δεδομένων:

Στατιστική ανάλυση: Χρήση στατιστικού λογισμικού για την ανάλυση των δεδομένων της έρευνας, εντοπίζοντας πρότυπα, τάσεις και συσχετίσεις.

Περιγραφικά στατιστικά στοιχεία: Υπολογίστε μέσους όρους, διάμεσους, συχνότητες και ποσοστά για να συνοψίσετε τα δεδομένα.

b. Ανάλυση ποιοτικών δεδομένων

Θεματική ανάλυση: Προσδιορισμός κοινών θεμάτων και μοτίβων από τα πρακτικά των συνεντεύξεων και των ομάδων εστίασης.

Κωδικοποίηση: Χρήση τεχνικών κωδικοποίησης για την κατηγοριοποίηση ποιοτικών δεδομένων και την εξαγωγή σημαντικών πληροφοριών.

5. Προσδιορισμός και ιεράρχηση των αναγκών

a. Σύνθεση δεδομένων

Ενσωμάτωση: Συνδυασμός ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων για τη δημιουργία μιας ολοκληρωμένης εικόνας των αναγκών της κοινότητας.

Περίληψη: Αναπτύξτε μια περίληψη των βασικών ευρημάτων, υπογραμμίζοντας τις πιο κρίσιμες ανάγκες.

b. Ιεράρχηση των αναγκών

Κριτήρια: Καθορισμός κριτηρίων για την ιεράρχηση των αναγκών, όπως η σοβαρότητα, ο αντίκτυπος, η σκοπιμότητα και η προτίμηση της κοινότητας.

Τεχνικές: Χρησιμοποιήστε τεχνικές ιεράρχησης προτεραιοτήτων, όπως η τεχνική των ονομαστικών ομάδων (NGT) ή η μέθοδος των Δελφών, για να επιτύχετε συναίνεση στις προτεραιότητες.

Για την εφαρμογή των κριτηρίων και την ιεράρχηση των αναγκών, διατυπώνουμε διάφορες συστάσεις:

- Επανεξετάστε τα κριτήρια για να βεβαιωθείτε ότι όλοι τα κατανοούν και συμφωνούν με αυτά.
- Συζητήστε τα ζητήματα που έχουν εντοπιστεί μέσω της αξιολόγησης των αναγκών και βεβαιωθείτε ότι όλοι κατανοούν τα ζητήματα αυτά και τις συνέπειές τους.
- Δημιουργήστε μια συνεπή κλίμακα αξιολόγησης για κάθε κριτήριο (π.χ. 1-5, όπου το 1 είναι χαμηλό και το 5 υψηλό).
- Βεβαιωθείτε ότι η κλίμακα αξιολόγησης είναι κατανοητή και συμφωνημένη από όλα τα μέλη της ομάδας.

6. Προσδιορισμός επόμενων βημάτων και υποβολή εκθέσεων: καθορισμός παραγόντων κινδύνου, αιτιών και συνεπειών- ανάλυση δεδομένων σχετικά με αποτελεσματικές παρεμβάσεις/προσεγγίσεις- συζήτηση των αποτελεσμάτων με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Βίντεο: [youtube.com](https://www.youtube.com/watch?v=...)
[Αξιολόγηση των αναγκών της κοινότητάς σας \(youtube.com\)](https://www.youtube.com/watch?v=...)

Πηγή: <https://www.thehumancapitalhub.com/articles/what-are-the-5-steps-of-training-needs-assessment>

Ομάδες-στόχοι και ευάλωτοι πληθυσμοί

Ο προσδιορισμός των ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών αποτελεί κρίσιμο βήμα στη διαδικασία εκτίμησης των αναγκών. Το βήμα αυτό διασφαλίζει ότι η αξιολόγηση των αναγκών είναι εστιασμένη, συναφής και αποτελεσματική όσον αφορά την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων θεμάτων και προκλήσεων που αντιμετωπίζουν τα διάφορα τμήματα της κοινότητας.

Co-funded by
the European Union

1. Καθορισμός των ομάδων-στόχων:

Τμήματα γενικού πληθυσμού: Παιδιά, έφηβοι, ενήλικες και ηλικιωμένοι.

Ειδικές ομάδες ενδιαφέροντος: Όπως φοιτητές, γονείς, εργαζόμενοι και εργοδότες.

2. Προσδιορισμός ευάλωτων πληθυσμών:

Κοινωνικοοικονομική κατάσταση: Οικογένειες με χαμηλό εισόδημα, άνεργοι και όσοι βιώνουν φτώχεια.

Κατάσταση υγείας: Άτομα με χρόνιες ασθένειες, αναπηρίες, προβλήματα ψυχικής υγείας και ηλικιωμένοι.

Δημογραφικά χαρακτηριστικά: μετανάστες, πρόσφυγες και μονογονεϊκά νοικοκυριά.

Άλλα τρωτά σημεία: Άστεγοι, θύματα ενδοοικογενειακής βίας και χρήστες ουσιών.

Ο προσδιορισμός των ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών **διασφαλίζει τη συνάφεια και την ακρίβεια:**

a. Προσαρμοσμένες παρεμβάσεις:

Ο προσδιορισμός συγκεκριμένων ομάδων επιτρέπει το σχεδιασμό παρεμβάσεων που είναι ακριβώς προσαρμοσμένες στις μοναδικές ανάγκες τους. Για παράδειγμα, τα προγράμματα για παιδιά με ειδικές ανάγκες θα διαφέρουν σημαντικά από εκείνα που στοχεύουν στη φροντίδα ηλικιωμένων.

b. Κατανομή πόρων: Ο ακριβής προσδιορισμός βοηθά στην αποτελεσματική κατανομή των πόρων, διασφαλίζοντας ότι η χρηματοδότηση, ο χρόνος και οι προσπάθειες κατευθύνονται προς τους τομείς με τις μεγαλύτερες ανάγκες.

Ο προσδιορισμός των ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών **αντιμετωπίζει τις ανισότητες και προωθεί την κοινωνική δικαιοσύνη:**

a. Εστίαση σε περιθωριοποιημένες ομάδες: Συχνά οι ευάλωτοι πληθυσμοί αντιμετωπίζουν συστημικά εμπόδια και ανισότητες. Με τον εντοπισμό αυτών των ομάδων, η αξιολόγηση αναγκών μπορεί να αντιμετωπίσει αυτές τις ανισότητες και να προωθήσει την κοινωνική δικαιοσύνη.

b. Δίκαιη παροχή υπηρεσιών: Εξασφαλίζει ότι οι υπηρεσίες και η υποστήριξη κατανέμονται δίκαια, αποτρέποντας την περαιτέρω περιθωριοποίηση των ήδη μειονεκτουσών ομάδων.

Ο προσδιορισμός των ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών **ενισχύει την εμπλοκή και τη συμμετοχή της κοινότητας:**

a. Χτίζει εμπιστοσύνη: Όταν τα μέλη της κοινότητας βλέπουν ότι οι συγκεκριμένες ανάγκες τους αναγνωρίζονται και αντιμετωπίζονται, δημιουργείται εμπιστοσύνη και αυξάνεται η προθυμία τους να συμμετάσχουν στην αξιολόγηση και τις επακόλουθες παρεμβάσεις.

b. Ενθαρρύνει τη συμμετοχή: Η συμμετοχή των στοχευμένων ομάδων στη διαδικασία εκτίμησης των αναγκών μπορεί να οδηγήσει σε ακριβέστερη συλλογή δεδομένων και σε καλύτερη κατανόηση των αναγκών της κοινότητας.

Ο προσδιορισμός των ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών **βελτιώνει την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων:**

a. Ειδικές στρατηγικές: Διαφορετικές ομάδες μπορεί να απαιτούν διαφορετικές στρατηγικές. Για παράδειγμα, οι νέοι μπορεί να επωφεληθούν περισσότερο από ψηφιακές πλατφόρμες δέσμευσης, ενώ οι ηλικιωμένοι μπορεί να χρειάζονται προσωπική υποστήριξη.

b. Αυξημένος αντίκτυπος: Οι παρεμβάσεις που είναι προσαρμοσμένες στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών είναι πιθανότερο να είναι αποτελεσματικές και να έχουν διαρκή αντίκτυπο.

Ο προσδιορισμός των ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών **υποστηρίζει την υπεράσπιση και την ανάπτυξη πολιτικής:**

- i. Υποστήριξη βάσει στοιχείων: Ο προσδιορισμός και η τεκμηρίωση των αναγκών συγκεκριμένων ομάδων παρέχει στέρεα στοιχεία για τις προσπάθειες συνηγορίας που αποσκοπούν στην εξασφάλιση χρηματοδότησης, πόρων και αλλαγών πολιτικής.
- ii. Ενημέρωση των φορέων χάραξης πολιτικής: Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις λεπτομερείς πληροφορίες από την αξιολόγηση των αναγκών για να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν πολιτικές που να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες των διαφόρων τμημάτων της κοινότητας.

Ο προσδιορισμός των ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών **ενισχύει τη βιωσιμότητα των παρεμβάσεων:**

- i. Μακροπρόθεσμος σχεδιασμός: Οι παρεμβάσεις που σχεδιάζονται με σαφή κατανόηση του πληθυσμού-στόχου είναι πιθανότερο να είναι βιώσιμες μακροπρόθεσμα, καθώς ανταποκρίνονται καλύτερα στις εξελισσόμενες ανάγκες.
- ii. Οικοδόμηση κοινοτικών ικανοτήτων: Οι προσαρμοσμένες παρεμβάσεις συχνά περιλαμβάνουν στοιχεία που ενισχύουν την ικανότητα των ομάδων-στόχων, οδηγώντας σε πιο ανθεκτικές και αυτάρκεις κοινότητες.

Ενδιαφερόμενα μέρη

Τα ενδιαφερόμενα μέρη που θα πρέπει να συμμετέχουν σε μια διαδικασία εκτίμησης αναγκών θα πρέπει να περιλαμβάνουν:

- Μέλη της κοινότητας - είναι σημαντικό να συμμετέχουν περισσότεροι από αυτούς για να ακούγονται διάφορες απόψεις
- Μέλη της κοινότητας που αντιμετωπίζουν ανάγκες που πρέπει να αντιμετωπιστούν
- Κοινοτικοί ηγέτες - μέλη σχολικού συμβουλίου, αξιωματούχοι της τοπικής αυτοδιοίκησης, πάροχοι ανθρώπινων υπηρεσιών και άλλοι επαγγελματίες του χώρου
- Άτυποι ηγέτες της κοινότητας
- Πάροχοι υπηρεσιών υγείας και ανθρωπιστικών υπηρεσιών
- Κοινοτικοί ακτιβιστές
- Επιχειρήσεις, ιδίως εκείνες που απασχολούν άτομα από πληθυσμούς που προκαλούν ανησυχία

Co-funded by
the European Union

Τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι εκείνοι που μπορεί να ενδιαφέρονται ή να έχουν κάποιο ρόλο σε μια πρωτοβουλία.

Πώς ταξινομούμε τα ενδιαφερόμενα μέρη:

- Τα **κύρια ενδιαφερόμενα μέρη** είναι τα άτομα ή οι ομάδες που πρόκειται να επηρεαστούν άμεσα, είτε θετικά είτε αρνητικά, από μια προσπάθεια ή από τις ενέργειες ενός οργανισμού, ενός ιδρύματος ή μιας οργάνωσης.
- Οι **δευτερεύοντες ενδιαφερόμενοι** είναι άτομα ή ομάδες που επηρεάζονται έμμεσα, είτε θετικά είτε αρνητικά, από μια προσπάθεια ή από τις ενέργειες ενός οργανισμού, ενός ιδρύματος ή μιας οργάνωσης.
- Οι **βασικοί ενδιαφερόμενοι**, οι οποίοι μπορεί να ανήκουν σε μία από τις δύο πρώτες ομάδες ή και σε καμία από αυτές, είναι εκείνοι που μπορούν να επηρεάσουν θετικά ή αρνητικά μια προσπάθεια ή που είναι σημαντικό εντός ή για έναν οργανισμό, υπηρεσία ή ίδρυμα που συμμετέχει σε μια προσπάθεια.

Προσδιορισμός των βασικών ενδιαφερομένων μερών:

- Μέλη της κοινότητας: Κάτοικοι της κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων των εκπροσώπων των αναγνωρισμένων ομάδων-στόχων και των ευάλωτων πληθυσμών.
- Τοπική αυτοδιοίκηση: Δημοτικά συμβούλια, τμήματα υγείας, κοινωνικές υπηρεσίες, τμήματα εκπαίδευσης και αξιωματούχοι δημόσιας ασφάλειας.
- Μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ): Οργανώσεις που δραστηριοποιούνται σε τομείς όπως η υγειονομική περίθαλψη, η εκπαίδευση, οι κοινωνικές υπηρεσίες, η στέγαση και η υπεράσπιση.
- Επιχειρήσεις και εργοδότες: Τοπικές επιχειρήσεις, εμπορικά επιμελητήρια και εκπρόσωποι της βιομηχανίας.
- Πάροχοι υπηρεσιών: Κοινωνικοί λειτουργοί και αρχές επιβολής του νόμου.
- Οργανώσεις με βάση την πίστη: Εκκλησίες, τζαμιά, ναοί και άλλες θρησκευτικές οργανώσεις.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη διαδραματίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στη διαδικασία εκτίμησης των αναγκών. Η συμμετοχή τους διασφαλίζει ότι η αξιολόγηση είναι ολοκληρωμένη, σχετική και εφαρμόσιμη. Ακολουθεί μια εμπειριστατωμένη ματιά στη σημασία των ενδιαφερομένων μερών σε αυτή τη διαδικασία:

1. Παροχή διαφορετικών προοπτικών:

- i. a. Ολοκληρωμένη κατανόηση: Τα ενδιαφερόμενα μέρη προσφέρουν διαφορετικές προοπτικές και γνώσεις, συμβάλλοντας σε μια πιο ολιστική κατανόηση των αναγκών της κοινότητας.
- ii. Μπορούν να εντοπίσουν ζητήματα που μπορεί να μην είναι εμφανή σε άλλους, διασφαλίζοντας ότι δεν θα παραβλεφθεί καμία σημαντική ανάγκη.
- iii. b. Συμμετοχικότητα: Η συμμετοχή ευρέος φάσματος ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένων περιθωριοποιημένων και ευάλωτων ομάδων, διασφαλίζει ότι η αξιολόγηση των αναγκών είναι περιεκτική και αντιπροσωπευτική ολόκληρης της κοινότητας.

2. Ενίσχυση της αξιοπιστίας και της νομιμότητας:

- i. Οικοδόμηση εμπιστοσύνης: Η συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών δημιουργεί εμπιστοσύνη και νομιμότητα. Όταν τα μέλη της κοινότητας βλέπουν ότι εμπλέκονται σεβαστοί και διαφορετικοί ενδιαφερόμενοι φορείς, είναι πιο πιθανό να εμπιστευτούν τη διαδικασία και τα αποτελέσματά της.
- ii. Επικύρωση των ευρημάτων: Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να επικυρώσουν τα ευρήματα της εκτίμησης αναγκών, προσδίδοντας αξιοπιστία στα δεδομένα που συλλέχθηκαν και στα συμπεράσματα που εξήχθησαν.

3. Διευκόλυνση της κατανομής των πόρων

- i. a. Πρόσβαση σε πόρους: Τα ενδιαφερόμενα μέρη συχνά ελέγχουν ή έχουν πρόσβαση σε πόρους (χρηματοδότηση, πληροφορίες, ανθρώπινο δυναμικό) που είναι κρίσιμοι για τη διεξαγωγή μιας εμπειριστατωμένης εκτίμησης αναγκών.
- ii. b. Αξιοποίηση της εμπειρογνωμοσύνης: Τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη διαθέτουν διάφορες μορφές εμπειρογνωμοσύνης και γνώσης που μπορούν να βελτιώσουν την ποιότητα της αξιολόγησης των αναγκών.

4. Διευκόλυνση της επικοινωνίας και της συνεργασίας

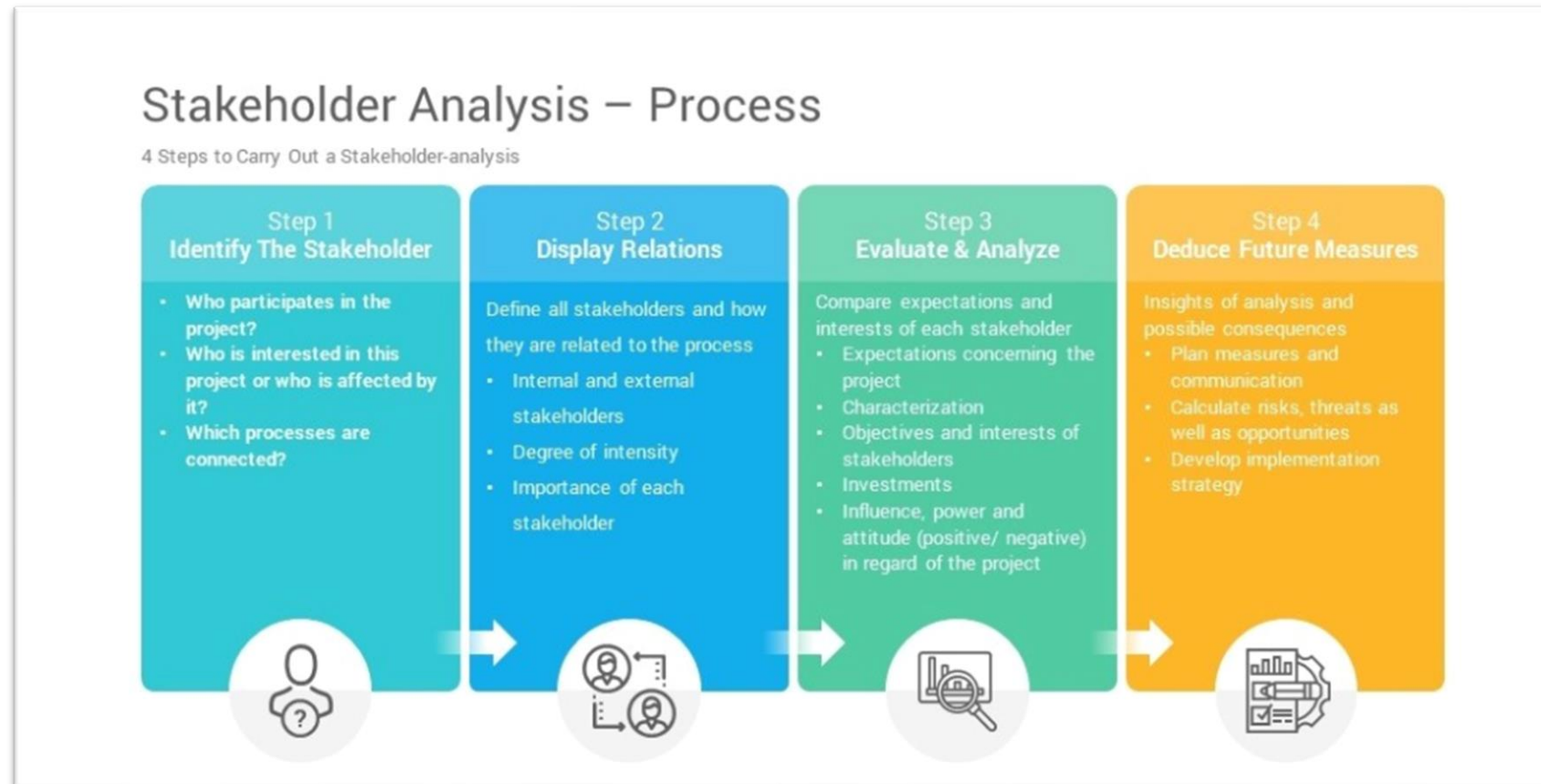
- i. a. Δημιουργία δικτύων: Τα ενδιαφερόμενα μέρη διαθέτουν συχνά εκτεταμένα δίκτυα. Η συμμετοχή τους μπορεί να συμβάλει στη διευκόλυνση της ευρύτερης επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ διαφορετικών τομέων και ομάδων.
- ii. b. Προώθηση συμπράξεων: Η αποτελεσματική εμπλοκή των ενδιαφερομένων μερών καλλιεργεί συμπράξεις που μπορούν να υποστηρίξουν την εφαρμογή των πορισμάτων της εκτίμησης αναγκών και των επακόλουθων παρεμβάσεων.

5. Εξασφάλιση της βιωσιμότητας

- i. a. Μακροπρόθεσμη δέσμευση: Η συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών συμβάλλει στη διασφάλιση ότι η αξιολόγηση των αναγκών οδηγεί σε βιώσιμες αλλαγές. Η συνεχής δέσμευση και υποστήριξή τους μπορεί να στηρίξει τις πρωτοβουλίες μακροπρόθεσμα.
- ii. b. Συνεχής βελτίωση: Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να συμβάλουν στη συνεχή βελτίωση παρέχοντας ανατροφοδότηση και βοηθώντας στην παρακολούθηση και αξιολόγηση του αντίκτυπου των παρεμβάσεων.

Ανάλυση ενδιαφερόμενων μερών σε 4 βήματα:

Πηγή: <https://www.linkedin.com/pulse/stakeholder-analysis-template-pmptemp>

Co-funded by
the European Union

Ο εντοπισμός και η διαχείριση των ενδιαφερομένων μερών του έργου είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος για να εξασφαλιστεί η επιτυχία του έργου. Όταν εμπλέκονται τα βασικά ενδιαφερόμενα μέρη του έργου, παρέχουν υποστήριξη που μπορεί να είναι απαραίτητη καθ' όλη τη διάρκεια του έργου. Από την άλλη πλευρά, χωρίς υποστηρικτικά ενδιαφερόμενα μέρη, μπορεί να βρεθείτε να θέτετε τις προσδοκίες των ενδιαφερόμενων μερών στη μέση του έργου, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε περιττές αλλαγές και κινδύνους για το έργο.

1. Προσδιορισμός όλων των σχετικών ενδιαφερομένων μερών

Πριν μπορέσετε να διαχειριστείτε τις προσδοκίες των ενδιαφερομένων μερών, πρέπει πρώτα να γνωρίζετε ποιοι είναι οι ενδιαφερόμενοι του έργου σας. Πρέπει να βεβαιωθείτε ότι λαμβάνετε υπόψη τόσο τους εσωτερικούς όσο και τους εξωτερικούς ενδιαφερόμενους. Για να μάθετε ποιοι είναι οι ενδιαφερόμενοι φορείς του έργου σας, κάντε στον εαυτό σας τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- ✓ Ποιος ενδιαφέρεται για το έργο αυτό;
- ✓ Σε ποιους θα έχει αντίκτυπο αυτό το έργο;
- ✓ Ποιος μπορεί να επηρεάσει αυτό το έργο;
- ✓ Ποιος μπορεί να εγκρίνει/απορρίψει αυτό το έργο;

2. Ανάλυση των επιπέδων επιρροής-συμφερόντων των ενδιαφερομένων μερών

Ένα υψηλό επίπεδο συμμετοχής των ενδιαφερομένων μπορεί να οδηγήσει το έργο σας σε υψηλότερο επίπεδο. Ο καλύτερος τρόπος για να εξασφαλίσετε ένα υψηλό επίπεδο συμμετοχής είναι να δημιουργήσετε έναν σαφή κατάλογο ενδιαφερομένων μερών που να περιγράφει το επίπεδο επιρροής και ενδιαφέροντος κάθε ενδιαφερομένου. Αυτό το πλέγμα - που μερικές φορές αποκαλείται πλέγμα ισχύος-συμφερόντων ή **πίνακας συμφερόντων** - είναι ο καλύτερος τρόπος για να αποκτήσετε μια εικόνα των τεσσάρων κύριων ομάδων ενδιαφερομένων:

- Υψηλή επιρροή και υψηλό ενδιαφέρον: Αυτοί είναι οι άνθρωποι που είναι πιθανό να εγκρίνουν και να υποστηρίξουν το έργο σας. Εξωτερικά, μπορεί επίσης να είναι βασικοί συνεργάτες ή πελάτες. Καθ' όλη τη διάρκεια του έργου, βεβαιωθείτε ότι εμπλέκεστε ενεργά με αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη του έργου - μπορείτε να τα θεωρήσετε ως τους βασικούς παίκτες της ομάδας των ενδιαφερόμενων μερών σας.
- Υψηλή επιρροή και χαμηλό ενδιαφέρον. Αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να σας σταματήσουν ή να υποστηρίξουν το σχέδιό σας, αλλά πιθανότατα δεν ενδιαφέρονται να το κάνουν. Θα μπορούσαν να είναι απόμακροι διαλειτουργικοί συνεργάτες ή η εκτελεστική διοίκηση της εταιρείας σας. Βεβαιωθείτε ότι αυτοί οι ενδιαφερόμενοι γνωρίζουν τα βασικά στοιχεία του έργου σας και ζητήστε από τους ενδιαφερόμενους με υψηλή επιρροή και υψηλό ενδιαφέρον να σας βοηθήσουν να διαχειριστείτε τη σχέση, αν χρειαστεί.
- Χαμηλή επιρροή και υψηλό ενδιαφέρον. Πιθανώς δεν χρειάζεστε την έγκριση αυτής της ομάδας ενδιαφερομένων, ειδικά για τα πρώτα στοιχεία του έργου. Είναι πιο σημαντικό να εμπλέξετε αυτούς τους ενδιαφερόμενους φορείς στο στάδιο 4. Κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του έργου, ενημερώστε τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη για το έργο.
- Χαμηλή επιρροή και χαμηλό ενδιαφέρον. Πρόκειται για δευτερεύοντα ενδιαφερόμενα μέρη. Ανάλογα με το μέγεθος και το επίπεδο πολυπλοκότητας του έργου σας, μπορεί να θέλετε να τους συμπεριλάβετε σε ημι-τακτική βάση στις εκθέσεις κατάστασης του έργου σας ή να μην τους συμπεριλάβετε καθόλου μέχρι το τέλος. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του έργου, βεβαιωθείτε ότι επικοινωνείτε με αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη εάν θέλουν να συμμετέχουν περισσότερο.

3. Κατανόηση των αναγκών των ενδιαφερομένων

Η κατανόηση των αναγκών των ενδιαφερομένων μερών σε μια διαδικασία εκτίμησης αναγκών περιλαμβάνει την υποβολή ποικίλων ερωτήσεων προσαρμοσμένων στις διάφορες ομάδες ενδιαφερομένων μερών. Οι ερωτήσεις αυτές θα πρέπει να είναι σχεδιασμένες ώστε να συλλέγουν λεπτομερείς, σχετικές και αξιοποιήσιμες πληροφορίες. Ακολουθούν παραδείγματα ερωτήσεων που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε για την κατανόηση των αναγκών των ενδιαφερομένων μερών:

- ✓ Τι χρειάζονται;
- ✓ Τι επίπεδο επικοινωνίας επιθυμούν;
- ✓ Ποια είναι η πιο αποτελεσματική στρατηγική επικοινωνίας;
- ✓ Υπάρχουν επιρροές ή παράγοντες που επηρεάζουν αυτούς τους ενδιαφερόμενους;
- ✓ Πώς μπορείτε να προσδιορίσετε με ακρίβεια τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων;

4. Ανάπτυξη σχεδίου επικοινωνίας με τους ενδιαφερόμενους φορείς

Ένα σχέδιο επικοινωνίας με τους ενδιαφερόμενους φορείς είναι απαραίτητο για να διασφαλιστεί ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς ενημερώνονται επαρκώς και εμπλέκονται καθ' όλη τη διάρκεια ενός έργου ή μιας πρωτοβουλίας. Περιγράφει τις στρατηγικές και τις μεθόδους επικοινωνίας με τα ενδιαφερόμενα μέρη και περιλαμβάνει λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τους στόχους, τις μεθόδους, τα χρονοδιαγράμματα και τις αρμοδιότητες επικοινωνίας.

	<p>διαχείριση των προσδοκιών, εξασφάλιση υποστηρίξης).</p> <p>Καθορίστε συγκεκριμένους, μετρήσιμους στόχους επικοινωνίας (π.χ. αύξηση της ευαισθητοποίησης των ενδιαφερόμενων μερών, εξασφάλιση της δέσμευσης των ενδιαφερόμενων μερών, διαχείριση των προσδοκιών των ενδιαφερόμενων μερών).</p>
Εντοπισμός και ανάλυση των ενδιαφερομένων μερών	<p>Προσδιορίστε όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς, συμπεριλαμβανομένων ατόμων, ομάδων και οργανισμών.</p> <p>Κατηγοριοποιήστε τα ενδιαφερόμενα μέρη ανάλογα με το επίπεδο επιρροής και ενδιαφέροντός τους (π.χ. υψηλή επιρροή/υψηλό ενδιαφέρον, χαμηλή επιρροή/χαμηλό ενδιαφέρον).</p> <p>Αξιολογήστε τις ανάγκες, τις προσδοκίες και τις πιθανές επιπτώσεις κάθε ενδιαφερόμενου μέρους στο έργο.</p> <p>Συμπεριλάβετε πληροφορίες σχετικά με τις προτιμώμενες μεθόδους και τη συχνότητα επικοινωνίας τους.</p>
Μέθοδοι και κανάλια επικοινωνίας	<p>Προσδιορίστε τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την επικοινωνία με τα ενδιαφερόμενα μέρη (π.χ. συναντήσεις, ηλεκτρονικά μηνύματα, ενημερωτικά δελτία, εκθέσεις, μέσα κοινωνικής δικτύωσης).</p> <p>Προσαρμόστε τις μεθόδους επικοινωνίας ώστε να ανταποκρίνονται στις διαφορετικές προτιμήσεις και ανάγκες των ενδιαφερομένων μερών.</p> <p>Προσδιορίστε τα κανάλια μέσω των οποίων θα πραγματοποιηθεί η επικοινωνία (π.χ. προσωπικές συναντήσεις, εικονικές συναντήσεις, τηλεφωνικές κλήσεις, πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, ιστότοποι).</p>
Περιεχόμενο επικοινωνίας και μηνύματα	<p>Καθορίστε τα βασικά μηνύματα που πρέπει να μεταδοθούν στους ενδιαφερόμενους.</p> <p>Διασφάλιση της συνέπειας και της σαφήνειας των μηνυμάτων σε διάφορα υλικά επικοινωνίας.</p> <p>Περιγράψτε τους τύπους περιεχομένου που θα κοινοποιούνται (π.χ. ενημερώσεις προόδου, ορόσημα του έργου, αλλαγές στο πεδίο εφαρμογής, προβλήματα και λύσεις).</p>
Ρόλοι και αρμοδιότητες	<p>Προσδιορίστε ποιος είναι υπεύθυνος για κάθε πτυχή της επικοινωνίας με τα ενδιαφερόμενα μέρη (π.χ. διαχειριστής έργου, υπεύθυνος επικοινωνίας, επικεφαλής ομάδας).</p> <p>Καθορίστε με σαφήνεια τις αρμοδιότητες κάθε μέλους της ομάδας που εμπλέκεται στην επικοινωνία με τους ενδιαφερόμενους φορείς (π.χ. σύνταξη μηνυμάτων, διανομή ενημερώσεων, διαχείριση της ανατροφοδότησης από τους ενδιαφερόμενους φορείς).</p>
Μηχανισμοί ανατροφοδότησης	<p>Περιγράψτε τον τρόπο με τον οποίο θα συλλέγονται τα σχόλια των ενδιαφερομένων μερών (π.χ. έρευνες, έντυπα ανατροφοδότησης, κουτιά προτάσεων).</p> <p>Διασφαλίστε ότι υπάρχουν μηχανισμοί για να παρέχουν οι ενδιαφερόμενοι εύκολα ανατροφοδότηση.</p> <p>Περιγράψτε τη διαδικασία για την ανάλυση της ανατροφοδότησης των ενδιαφερομένων μερών και την ενσωμάτωσή της στα σχέδια έργου και στις στρατηγικές επικοινωνίας.</p> <p>Εξηγήστε τον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπιστούν τα σχόλια και θα κοινοποιηθούν στους ενδιαφερόμενους (π.χ. αναγνώριση των σχολίων, αναληφθείσες ενέργειες).</p>

Καθώς το έργο σας βρίσκεται σε εξέλιξη, φροντίστε να ενημερώνετε τους ενδιαφερόμενους φορείς για τις αλλαγές και την πρόοδο.

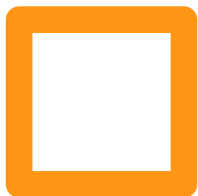
Εκτός από την αύξηση της ορατότητας, η έγκαιρη τεκμηρίωση των διαδικασιών σας μειώνει τον κίνδυνο τυχόν παρεξηγήσεων στην πορεία.

Για να διασφαλίσετε ότι το έργο σας θα εξελιχθεί χωρίς προβλήματα, πρέπει να **βεβαιωθείτε ότι οι προσδοκίες των ενδιαφερομένων μερών αντιστοιχούν στα παραδοτέα του έργου σας - με άλλα λόγια, πρέπει να αυξήσετε και να ενθαρρύνετε τη σαφήνεια σε όλο το έργο σας.**

Συμμετοχή των μελών της κοινότητας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων

Η εμπλοκή των μελών της κοινότητας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και η προώθηση των εταιρικών σχέσεων με την τοπική κυβέρνηση, τις ΜΚΟ και τις επιχειρήσεις κατά τη διάρκεια μιας διαδικασίας εκτίμησης των αναγκών είναι απαραίτητη για να διασφαλιστεί ότι τα αποτελέσματα είναι συναφή, βιώσιμα και υποστηρίζονται από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Οι εποικοδομητικές σχέσεις μεταξύ των κοινοτήτων και των κυβερνητικών θεσμών καθιστούν την εμπλοκή της κοινότητας όχι μόνο επιθυμητή, αλλά αναγκαία και βιώσιμη, καθώς είναι πιθανό να οδηγήσει σε πιο δίκαιες και βιώσιμες δημόσιες αποφάσεις και να βελτιώσει τη βιωσιμότητα των τοπικών κοινοτήτων.

Η εμπλοκή της κοινότητας είναι πρωτίστως, μέρος ενός διαλόγου όπου οι οργανισμοί και οι κοινότητες μπορούν να λάβουν αποφάσεις για τη δημιουργία κοινωνικού κεφαλαίου.

**Co-funded by
the European Union**

Βήματα και στρατηγικές για τη συμμετοχή των μελών της κοινότητας:

a. Καθορισμός σαφών στόχων: Καθορίστε τους στόχους της συμμετοχής των μελών της κοινότητας, όπως η απόκτηση διαφορετικών προοπτικών, η διασφάλιση της διαφάνειας και η προώθηση της κοινοτικής ιδιοκτησίας.

b. Δημιουργήστε πλατφόρμες χωρίς αποκλεισμούς: Οργανώστε συναντήσεις στο δημαρχείο, ομάδες εστίασης και δημόσια φόρουμ όπου τα μέλη της κοινότητας μπορούν να εκφράσουν τις απόψεις τους και να συμβάλουν στη λήψη αποφάσεων.

Χρησιμοποιήστε διαδικτυακές πλατφόρμες και μέσα κοινωνικής δικτύωσης για να προσεγγίσετε ένα ευρύτερο κοινό, ιδίως όσους δεν μπορούν να παρευρεθούν σε προσωπικές συναντήσεις.

c. Ανάπτυξη συμβουλευτικών επιτροπών: Σχηματίστε συμβουλευτικές επιτροπές ή ομάδες εργασίας που περιλαμβάνουν εκπροσώπους της κοινότητας. Βεβαιωθείτε ότι οι ομάδες αυτές είναι ποικιλόμορφες και αντιπροσωπευτικές της ευρύτερης κοινότητας.

Να εναλλάσσετε τα μέλη σε τακτά χρονικά διαστήματα για να δώσετε την ευκαιρία σε διαφορετικά μέλη της κοινότητας να συμμετάσχουν.

d. Χρήση συμμετοχικών μεθόδων: Εφαρμόστε συμμετοχικές τεχνικές, όπως η συμμετοχική έρευνα δράσης (PAR) και η συμμετοχική έρευνα με βάση την κοινότητα (CBPR) για την ενεργό συμμετοχή των μελών της κοινότητας σε όλα τα στάδια της αξιολόγησης των αναγκών.

Διεξαγωγή εργαστηρίων και συνεδριάσεων καταιγισμού ιδεών όπου τα μέλη της κοινότητας μπορούν να συνεισφέρουν άμεσα ιδέες και λύσεις.

e. Ενδυνάμωση των τοπικών ηγετών: Εντοπίστε και εμπλέξτε τοπικούς ηγέτες που μπορούν να κινητοποιήσουν τα μέλη της κοινότητας και να διευκολύνουν τις συζητήσεις.

Παροχή ευκαιριών κατάρτισης και ανάπτυξης ικανοτήτων για αυτούς τους ηγέτες ώστε να ενισχύσουν τις δεξιότητές τους στη δέσμευση και τη διευκόλυνση της κοινότητας.

f. Διασφάλιση της διαφάνειας: Ενημέρωση της κοινότητας σχετικά με την πρόοδο και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των αναγκών. Μοιραστείτε τακτικά τις πληροφορίες μέσω ενημερωτικών δελτίων, ιστότοπων και κοινοτικών συναντήσεων.

Να είστε διαφανείς σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούνται οι συνεισφορές της κοινότητας στη λήψη αποφάσεων.

Πόροι:

<https://nccdh.ca/resources/entry/the-community-tool-box>

<https://www.learningtogive.org/resources/community-needs-assessments>

<https://www.thehumancapitalhub.com/articles/what-are-the-5-steps-of-training-needs-assessment>

<https://asana.com/resources/project-stakeholder>

Πηγή φωτογραφίας: www.canva.com

Co-funded by
the European Union

Co-funded by
the European Union

FIND OUT MORE ON
TRAININGFORFOOD.EU/PLANNING-SEEDS

OR FOLLOW US ON SOCIAL MEDIA **@PLANNING SEEDS**

YOU CAN FIND ALL THE VIDEOS ON YOUTUBE **@TAMATNGO**